

ning, hvorefter det statslige personaleforbrug skal reduceres med i gennemsnit 1,5 pct. årligt frem til årtusindeskiftet.

I den statslige udgiftspolitik anvendes en lang række instrumenter til at sikre realiseringen af den personalepolitiske målsætning. Blandt disse instrumenter, hvoraf nogle også medfører besparelser på det øvrige driftsområde, skal nævnes følgende:

- a) *Produktivitetskrav.* På driftsområderne er der siden 1987 fastsat produktivtetskrav, som fordrer at statsinstitutioner udviser samme produktivitetsudvikling som den private sektor.
- b) *Moderne ansættelsesstop.* Bevillingerne til lønudgifter er yderligere blevet reduceret i 1988, 1989 og 1990 med henholdsvis 2, 1 samt 1/2 pct. i forhold til lønrammer for de pågældende finansår. Disse reduktioner er gennemført for at sikre en tilpasning af niveauet for det statslige personaleforbrug.
- c) *Afbureaukratisering.* På en række udvalgte områder er der, som led i regeringens plan for afbureaukratisering, gennemført omlægninger, som medfører betydelige reduktioner af personaleforbruget.

De enkelte forslag blev indbudgetteret på finansloven for 1990. Den indbudgetterede reduktion er stigende frem til 1993, hvor reduktionen i personalet blev indbudgetteret svarende til ca. 3.000 årsværk.

- d) *Udlisering.* En række statslige driftsopgaver er udliseret til privat varetælse med effektiviseringsgevinster og personalebesparelser til følge.
- e) *Bloktilskud til institutioner.* Navnlige indenfor det særdeles personaletunge undervisningsområde er der gennemført bevillingstildeling ved bloktilskud - efter en såkaldt taxametermodel.

Modellen indebærer, at bevillingerne gives efter aktivitet - dvs. efter antal elever eller antal beståede eksaminer. Herved opnås en højere grad af markedsorientering af den offentlige serviceproduktion, og der skabes tilskyndelse for institutionerne til øget produktivitet.

Bevillingsformen kan endvidere lette kapacitetstilpasninger til demografisk betingede ændringer i efterspørgslen.

- f) *Modernisering af overenskomster.* Det er regeringens mål at søge aftalt ændringer i bestående overenskomster, som kan muliggøre en mere fleksibel arbejdstilrettelæggelse.

Forenklinger i aftale- og overenskomstsyste­met kan fjerne en række barrierer og forbedre mulighederne for en mere effektiv udnyttelse af de samlede statslige driftsudgifter.